

Bilag 14.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg vedrørende Forslag til Lov om personlig Skat til Kommunen, Rigsdagen. K.

I Anledning af det i Folketinget den 24. November 1933 fremsatte Forslag til Lov vedrørende personlig Skat til Kommunen tillader undertegnede Organisationer for dansk Industri, Handel og Søfart sig herved over for det ærede Folketingsudvalg at anføre følgende:

I Lovforslagets § 33 foreslaas den kommende Selskabsskat forhøjet fra 3 til 5 pCt. Denne Ændring maa vi ud fra vor erhvervsmæssige Indsigt advare imod. Den Skat, Staten i Forvejen efter en meget stærk Progression opkræver af Selskaberne, er saa stor, at denne Forhøjelse i følelig Grad ydermere vil hemme vort Erhvervslivs sunde Udvikling, idet den vil modvirke den Kapitalopsparing og Konsolidering, som er den nødvendige Betingelse for vor hele økonomiske Fremtid. Vi kan ikke tit nok paapege, at det her drejer sig om en Dobbeltbeskatning og som saadan i sig selv er urimelig og ubillig, og Staten har allerede gennemført denne Dobbeltbeskatning i et saadant Omfang, at den hviler som et alvorligt Tryk paa vore Erhverv. Imod en yderligere Skærpelse af den deri liggende Ubillighed maa vi paa det alvorligste protestere. De Bestemmelser vedrørende Aktieselskabsskatten, som i nogen Grad tog Sigte paa at fremme Konsolidering, Udbygning og Opsparing, har man desværre saa at sige fuldstændig fjernet med de seneste Ændringer i disse Skattelove. At gaa videre ad denne Vej vil uvægerligt hemme Beskæftigelsen og udvikle Arbejdsløsheden.

Lovforslagets § 42 indeholder en meget betydelig Skærpelse af den Forpligtelse, Arbejdsgiveren ifølge den gældende Lov har til at tilbageholde Skatterestancer i Lønninger for ugifte Funktionærer og Arbejdere. Erhvervene indser, at der kan være Anledning til at træffe særlige Foranstaltninger, der tilsikrer, at ogsaa de mindre Skattebeløb indgaar, men naar de nugældende Bestemmelser, som kun gælder ugifte Arbejdere, efter Lovforslaget udvides til ogsaa at gælde de gifte, maa Erhvervene indtrængende henstille, at den gældende Lov i alle Tilfælde ikke yderligere ændres derhen, at Begæring om Tilbageholdelse af Lønning kan stilles allerede paa det Tidspunkt, da Udpantning *kan* finde Sted, uden at en saadan Udpantning behøver at være forsøgt, saaledes som den bestaaende Lovgivning kræver det.

Den foreslaaede Ændring er efter vor Mening meget uheldig. Den vil nemlig meget hurtig føre til, at Skattevæsenet i alle Tilfælde, hvor Skatten ikke indløber paa normal Vis, vil henvende sig til Arbejdsgiveren, hvis Arbejde og Udgifter ved denne Virksomhed som Skatteopkræver vil stige meget betydeligt. Under den nugældende Ordning tilskynder Truselen om Fogdens Besøg og de ved en Udpantningsforretning medfølgende Ubehageligheder uhyre mange til selv at indbetale deres Skat. Anderledes bliver det, naar dette Incitament fjernes. Arbejdsgiverens Pligt er efter vor Formening allerede strakt saa vidt, at man paa det alvorligste maa henstille, at Rammerne for denne Forpligtelse ikke yderligere udvides.

Nedenstaaende Oplysninger fra en af vore større Virksomheder, som angiver Antallet af Begæringer om Tilbageholdelse af Lønnen og Antallet af Rater i Forbindelse med Antallet af gifte og ugifte Arbejdere, viser, at Antallet af Begæringer her er mere end $\frac{1}{3}$ af de ugifte Arbejderes Antal, og at disse Begæringers Antal, naar de gifte inddrages under Bestemmelserne, uden Tvivl vil seksdobles.